



ХРАНИ ДУША ДА ТЕ СЛУША

Народна приказка

Въ едно село живѣлъ единъ беденъ момъкъ. Нѣмалъ свое и ходѣлъ людско да работи.

Единъ день се условилъ у селския чорбаджия. Чорбаджията билъ богатъ човѣкъ, но голѣмъ скжперникъ.

— Слушай, момче, — казалъ му чорбаджията. Вземамъ те на работа, ама искамъ трудъ отъ тебе. Утре ще отидешъ на нивата ми да я пожънешъ, но, докато не свършишъ — друга работа нѣма да ти дамъ. Вземи торбата и тръгвай.

Взелъ момъкътъ торбата и погледналъ, какво има въ нея. Господарѣтъ му сложилъ само единъ коматъ сухъ хлѣбъ и една глава лукъ.



Отишѣлъ на нивата. Срѣдъ нивата имало една круша. Спрѣлъ се подъ нея и казалъ:

— Добро утро, крушо.

— Добро утро, момко, — отговорилъ си самъ.

— Ще жънемъ ли днеска или ще спимъ? Чакай да видимъ, какво има въ торбата: сухъ хлѣбъ ли или гостба.

Погледналъ въ торбата и си проговорилъ:

— Ехъ, щомъ нѣма гостба — ще спимъ!

Шестъ дня ходѣлъ момъкътъ на нивата и все така си говорѣлъ.

Видѣли селянитѣ, че нивата стои неожъната и казали на господаря му:

— А бе, защо не си пожънешъ нивата? Ще ѝ се изрони зърното.

— Тѣй ли? Ами че азъ нали пратихъ слугата си да пожъне? Не сте ли го виждали, какво прави тамъ?